

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

IV. Erectio Oppidi de Olinda Brasilien. in Civitatem, Ejusque Ecclesiæ in
Cathedralem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

tur relinquere, quo fit, ut sæpe numero quam plurimi ad illicita procliviores sint, excessusque, & crimina impunita remaneant.

Preces Petri Principis, & Gubernatoris Portugalliae, ac Algarbiorum.

Ereclio Ecclesiae S. Salvatoris in Metropolitana.

Novae Metropolitanæ Ecclesiae suffraganeæ assignantur.

§. 2. Attendentes igitur, quod tam difficile sit per tam latam, tamque diffusam Diocesim ad unum tantum pro Justitia consequenda a personis Ecclesiasticis, & secularibus recursum habere, matura super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon prædicto Petro Principe, & Gubernatore supplicante, ac Venerabilis etiam Fratris nostri moderni Archiepiscopi Ulyssiponen. ad hoc expresso accedente consensu, dictam Civitatem Sancti Salvatoris, Archiepiscopali, & Metropolitana prælatione, & titulo, dignam judicantes, de consilio, & assensu, & potestate similibus, ad Omnipotentis Dei laudem, & honorem, & Orthodoxæ fidei exaltationem, necnon totius militantis Ecclesiae gloriam, Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahiæ eatenus suffraganeam Ecclesiam Ulyssiponen. Civitatem, & Dioc. &c. prædictas, & dilectos filios eorum Clerum, & Populum a Provincia Ulyssiponen., cui etiam Metropolitanico Jure subesse dignoscuntur, Apostolica auctoritate perpetuo segregamus, dividimus, & separamus, illaque omnia, & pro tempore existen. Archiepiscopi, & dilectorum etiam filiorum Capituli, & prædictæ Ecclesiae Ulyssiponen. superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, & correctione penitus eximimus, & liberamus, necnon Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahiæ, ut præfertur, vacantem in Metropolitana, & Sedem Episcopalem in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitanæ Ecclesiae Sedem, & Provinciæ caput pro uno Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahiæ nuncupando cum Pallii, & Crucis delatione, ac omnibus, & singulis aliis insigniis, honoribus, Juribus, Privilegiis, & prærogativis Ecclesiae, & Sedis Metropolitanæ, ac Archiepiscopalis de jure patronatus dicto Petro Principi, & successoribus suis Portugalliae, & Algarbiorum Regibus, qui illud deinceps in perpetuum ad eandem Ecclesiam Metropolitanam, ut prius ad olim Cathedralē S. Salvatoris Brasilien. habere debeant, salvo, & intacto remanente, de simili consilio, dicta auctoritate erigimus, & instituiamus, ac Archiepiscopalis, Metropolitanæ nomine, titulo, & honore decoramus.

§. 3. Necnon prædictis Ecclesiae, & Civitati Sancti Salvatoris de Bahiæ Sancti Sebastiani, & de Olinda nuper Oppida, & per Nos etiam hodie in Civitates, illorumque Ecclesias in Cathedralē ereclia, pro suis, & pro tempore existentis Archiepiscopi Sancti Salvatoris de Bahiæ suffraganeis, qui tanquam membra capiti, eidem Archiepiscopo jure Metropolitanico subsint, & Provinciæ Sancti Salvatoris de Bahiæ Clerum, & Populum universum pro earundem Ecclesiarum S. Salvatoris de Bahiæ Provincialibus, quorum singulorum causæ ad dictum Archiepiscopum Sancti Salvatoris de Bahiæ juxta Sacrorum Canonum statuta referuntur, de simili consilio, etiam perpetuo concedimus, & assignamus, & quoad Archiepiscopalia Metropolitanica Jura subijcimus.

§. 4. Decernentes ex tunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, ereclionis, institutionis, decorationis, concessionis, assignationis, subjectionis, & Decreti infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sep-

tuagesimo sexto, Sexto Kalendas Decembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

Oppidum de Olinda a Diocesi Urbis S. Salvatoris de Bahiæ dismembratur, & suis præscriptis limitibus Civitas esse decernitur, ejusque Ecclesia Salvatori dicata Cathedralis constituitur.

IV.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Sacram Beati Petri Sedem in plenitudine potestatis meritis licet imparibus assumpti mentis nostræ aciem ad ea potissimum dirigimus, per quæ grata, & accepta sinceræ fidei, & prosperæ devotionis obsequia Christo Domino Regi, & Redemptori Nostro exhibitæ promoventur, & præcipue cum ab iis, qui valde distas ab hac Alma Urbe Regiones incolunt, impenduntur, quorum pietatem in dies magis, ac magis augeri in Domino latamur, eorumque augmenta Apostolica benignitate, & vigilantia juvare summo opere optamus; quapropter cum ad hoc maxime conducatur, ut Christianidelium greges aptis Pastorum Ministeriis regantur, ut quo magis eorum numerus crescit, horum etiam cura multiplicetur:

Dat. 22. Nov. 1677. An. 1.

Exordium.

§. 1. Sane cum in Regno Brasiliæ in Provincia Pernambuci, ultra alia notabilia Loca unum Oppidum Civitas nuncupatum de Olinda Brasilien. Diocesis a sex millibus Hispanorum inhabitatum Regum Portugalliae dominio subiectum, & in eo una major Ecclesia Sancti Salvatoris invocatione, in qua Missæ, & alia divina Officia celebrantur, & Ecclesiastica Sacramenta administrantur, aeris salubritate, ac Populi frequentia, & commercio, pluribusque virorum Monasteriis, Incolisque generis nobilitate, literarum, & armorum gradibus decoratis insigne reperitur, quod a Civitate Sancti Salvatoris Bahiæ usque adeo remotum sit, & Christianorum multitudo, divino operante Spiritu Sancto, ita coaluerat, ut Episcopus Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore existens ad illud, ejusque fines citra periculum transmeare, ac alios singulorum vultus, ut Episcopum decet, inspicere, aliaque partes boni Pastoris in universum gregem Dominicam curæ suæ commissum exercere nequeat; & postquam Reges ipsi vastissimas Provincias, Oppida, Portus, & Loca in illis partibus summis viribus, & diuturnis, & frequentibus bellis, periculisque felicissime acquisiverant, & ab Hæreticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos divini, humanique juris eatenus expertes opera, & ministerio variorum Religiosorum, aliorumque vitæ probatæ virorum, abjectis inde Sathanæ tenebris, ac Idololatriæ, & Gentilitatis, hæresumque erroribus, ad Fidem Catholicam, extra quam nulla est salus, & cognitionem veri Numinis qui est Christus, & Sanctum Baptismi lavacrum, sanctæque Matris Ecclesiae gremium allici curaverunt, dictam Civitatem tanquam Regiam suam, & Proregum suorum Sedem, illiusque Diocesim sumptuosius Dei Templis, Monasteriis, Xenodochiis, & sacris locis, necnon Ministris Ecclesiasticis locupletaverunt, & ornaverunt; & dilectus filius Nobilis vir Petrus Regnorum Portugalliae, & Algarbiorum Princeps, & Gubernator prædictorum Regum vestigia, & exempla sequutus ad illas Regiones plurimos verbi Dei Prædicatores, & alios doctrina, vitæque integritate insignes viros pro spirituali salute animarum præcipua quadam sollicitudine, & industria assidue laborantes notabili impensa sapius miserat, quorum concioni-

Conditio Oppidi de Olinda exponitur.

Causæ dismembrationis.

bus,

bus, exemplis, & monitis conversos in eadem Fide instrui, & confirmari studuerat, & a Fide abhorrentes, dum expediebat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eisque rationibus Religio Christiana, Divina favente Clementia, eis in locis sic longe lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendosque, & doctrina indigentes erudiendos, & ad bonum Pastorem, qui pro eis animam suam posuit reducendos, majoraque Ecclesiastica seminaria plantanda novorum Præsulum institutio omnino expediens redderetur.

§. 2. Præterea quod tam difficile sit per tam latam, tamque diffusam Diocesim ad unum tantum pro Justitia consequenda a personis Ecclesiasticis, & sæcularibus recursum habere; Nos qui hodie ex certis tunc expressis causis, matura super hoc cum Venerabilibus Fratibus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon prædicto Petro Principe, & Governatore per ejus literas Nobis ad hos humiliter supplicante Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahiæ eatenus suffraganeam Ecclesiæ Ulyssiponen., dictas Civitatem, & Diocesim, necnon dilectos filios earum Clerum, & Populum a Provincia Ulyssiponen., cui tunc Metropolitanico Jure suberant, ac Oppidum Sancti Sebastiani cum certis terminis specificandis, & certis limitibus distinguendis ab eadem Diocesi Sancti Salvatoris Bahiæ ita quod posthac inibi tres Dioceses essent perpetuo segregavimus, dividimus, & separavimus; illaque omnia a pro tempore existentis Archiepiscopi, & Capituli, ac prædictæ Ecclesiæ Ulyssiponen., necnon quoad legem diocesanam Oppidum prædictum Sancti Sebastiani cum sua Diocesi, ac Clero, & Populo ab Archiepiscopi, etiam pro tempore existentis, ac Capituli, & præfate Ecclesiæ Sancti Salvatoris Bahiæ superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, vilitatione, & correctione moderni Venerabilis etiam Fratris nostri Archiepiscopi Ulyssiponen. ad hoc accedente consensu prorsus eximimus, & liberavimus; necnon Ecclesiam S. Salvatoris Bahiæ certo tunc expresso modo Pastoris solatio destitutam in Metropolitanam, ac Sedem Episcopalem, in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitanæ Ecclesiæ Sedem, & Provinciæ caput pro uno Archiepiscopo S. Salvatoris Bahiæ nuncupando; necnon Oppidum S. Sebastiani præfatum, in Civitatem, ac Parochialem Ecclesiam sub invocatione ejusdem Sancti Sebastiani præfati Oppidi ejusdem Sancti Sebastiani in Cathedrali præfati Episcopo Sancti Sebastiani nuncupando, qui Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore existenti Metropolitanico Jure subessent ereximus, & instituvimus; necnon Sancti Sebastiani sub invocatione ejusdem Sancti Sebastiani Ecclesiæ sic in Cathedrali Ecclesiam erectæ Oppidum Sancti Sebastiani præfatum sic in Civitatem erectum pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, Territoria, & Districtus dictæ Provinciæ Divi Januarii a Capitania Spiritus Sancti inclusive usque ad flumen de Plata per oram maritimam, & Terram intus pro sua Diocesi, & illius Clerum, Incolas, habitatores, & Populum pro suis Clero, & Populo concessimus, & assignavimus, prout in diversis etiam confectis literis plenius continetur.

§. 3. Dictum Oppidum de Olinda Episcopali & Civitatis denominatione, & titulo dignum judicantes, de eorumdem Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine similibus, ac præfato Petro Principe, & Governatore humiliter supplicante Oppidum de Olinda præfatum cum certis terminis inferius specificandis, & certis limitibus distinguendis ab eadem Diocesi Sancti Salvatoris Bahiæ, ita quod posthac tres inibi Dioceses existant, auctoritate Apostolica

perpetuo segregamus, dividimus, & separamus, illaque omnia a pro tempore existentis Archiepiscopi, & Capituli, ac præfate Ecclesiæ Ulyssiponen., necnon quoad legem Diocesanam de Olinda Oppidum præfatum cum infrascripta sua Diocesi, ac etiam Clero, & Populo ab Archiepiscopi etiam pro tempore existentis, & Capituli ac prædictæ Ecclesiæ Sancti Salvatoris Bahiæ superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, vilitatione, & correctione attento consensu dicti moderni Archiepiscopi Ulyssiponen. prorsus eximimus, & liberamus.

§. 4. Necnon Oppidum præfatum de Olinda in Civitatem, & dictam Ecclesiam sub invocatione Sancti Salvatoris prædicti Oppidi in Cathedrali pro uno Episcopo de Olinda nuncupando, qui illi præsideat, & illius structuras, & ædificia ampliari, & ad formam Cathedralium Ecclesiarum redigi faciat, & dictis Ecclesiis Sancti Salvatoris, & Civitati de Olinda, ejusque Diocesi tot dignitates, Canonicatus, & Præbendas, aliaque Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura quot in eis pro Divino cultu, & dictæ Ecclesiæ de Olinda servitio, & Ecclesiastici Cleri donec ipsi Episcopo de Olinda videbuntur convenire de præfati Petri Principis, & pro tempore existentium Regum præfatorum consilio, & assensu, prævia cujuslibet congrua dotatione, ab ipso Petro Principe, & Regibus Portugalliæ facienda quamprimum fieri poterit erigat, & instituat; necnon Episcopalem Jurisdictionem, & potestatem exercere, omniaque, & singula, quæ ordinis, quæque Jurisdictionis, aut cujuslibet alterius muneris Episcopalis sunt, & quæ alii in Portugalliæ & Algarbiorum Regnis, & dominiis constituti Episcopi in suis Ecclesiis, Civitatibus, & Diocesibus facere possunt, & debent, facere libere, & licite possit, & debeat, ac in eadem de Olinda sic erecta Ecclesia Episcopalem dignitatem cum sede, præminentis, honoribus, privilegiis, & facultatibus, quibus aliæ Cathedrales Ecclesiæ hujusmodi de jure, vel consuetudine, aut alias utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum; necnon Episcopali, & Capitulari Mensis, aliisque Cathedralibus insigniis ad Omnipotentis Dei laudem & gloriosissimæ Genitricis ejus Virginis Mariæ, totiusque triumphantis Ecclesiæ gloriam, ac fidei Catholicæ exaltationem, consilio, & auctoritate similibus, perpetuo erigimus, & instituimus, & Sancti Salvatoris de Olinda Ecclesiam Cathedralis, & de Olinda Oppidum hujusmodi Civitatis illiusque incolas Civium nomine, titulo, & honore decoramus.

§. 5. Necnon eidem Ecclesiæ S. Salvatoris de Olinda Oppidum de Olinda præfatum sic in Civitatem de Olinda erectum pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, Territoria, & Districtus dictæ Provinciæ de Pernambuco ab Arce Seara inclusive per oram maritimam, & Terram intus usque ad flumen Sancti Francisci, quod inserviet pro termino inter Diocesim de Olinda, & Diocesim S. Salvatoris de Bahia pro sua Diocesi, & illius Clerum, Incolas, & habitatores, & Populum pro suis Clero, & Populo concedimus, & assignamus, non obstante alia separatione, seu dismembratione ejusdem Provinciæ de Pernambuco olim facta cum erecta fuerit in Administrationem spirituales a san. mem. Paulo V. prædecessore nostro per literas datas 5. Julii millesimo sexcentesimo quartodecimo.

§. 6. Necnon Ecclesiæ præfate S. Salvatoris de Olinda ejusque Mensæ Episcopali præfate pro ejus dote redditus annuos duorum millium, & quingentorum Cruciatorum monetæ Portugalliæ per ipsum Petrum Principem assignatos; quam quidem summam idem Petrus Princeps de suis propriis, ac pro tempore existentium Regum Portugalliæ redditibus, & specialiter de illis, qui

Eximitur a Jurisdictione Archiepiscopi.

Constituunt Civitas ejusque Ecclesia sit Cathedralis.

Diocesis termini designantur.

Redditus seu dos Episcopatus.

Preces Pontifici oblatæ.

Oppidum de Olinda Diocesi S. Salvatoris dismembratur.

ex ipsa Regione Brasiliæ, percipiuntur gratiose, & irrevocabiliter ad hunc effectum donavit, & solvere quotannis promisit, seu promittit similiter perpetuo applicamus, & appropriamus.

Juspatroni, & præsentandi intra annum ad Episcopatum Regibus Portugalliæ conceditur.

Etiamsi vacet apud S. Sedem.

Item ad alias Dignitates, & beneficia.

Etiamsi vacent apud S. Sedem.

Declaratur Juspatroni, competere ex dotatione, & fundatione, nec ei esse derogandum.

Clausula.

§. 7. Et insuper Petro Principi, & Governatori, ac pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus præfatis Juspatronatus, & præsentandi personas idoneas infra annum ad dictam Ecclesiam de Olinda videlicet nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici tam pro hac prima vice, quam quoties illam deinceps quovis modo etiam si apud Sedem Apostolicam vacare contigerit per nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem hujusmodi in ejusdem de Olinda Ecclesiæ Episcopum, & Pastorem ad præsentationem hujusmodi, & non alias præficiendum. Ad majorem vero post Pontificalem, & principes, & alias dignitates, Canonicatus, & præbendas, necnon Beneficia erigenda, & per Petrum Principem, & pro tempore existentes Reges hujusmodi ex bonis eorum mere laicalibus congrue dotanda tam ab eorum primæ erectione, postquam erecta, & dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibusvis modis etiam ex quarumcumque personis, etiam apud Sedem eandem vacare contigerit pro tempore existenti Episcopo de Olinda præfato similiter per eum ad præsentationem præfati Petri Principis, & pro tempore existentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum facta infra terminum a jure præfixum in ipsis dignitatibus, Canonicatibus, & Præbendis, ac Beneficiis instituendis eadem auctoritate pariter perpetuo reservamus, ac concedimus.

§. 8. Decernentes Juspatronatus, & præsentandi hujusmodi præfato Petro Principi, & Governatori, & pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus præfatis ex meritis fundationibus, & dotationibus competere, illique etiam per Sedem eandem etiam consistorialiter quacumque ratione derogari non posse, neque derogatum censi, nisi ipsius Petri Principis & Governatoris, & pro tempore existentium Regum præfatorum ad id expressus accedat assensus, & si quovis modo derogetur derogationes hujusmodi cum inde sequitis nullius roboris, efficaciam, vel momenti fore.

§. 9. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, & eundem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque præfate Nuncios, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublatæ, & quibusvis aliis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere; necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus præmissis, præsertim, quod Ecclesia Sancti Salvatoris Brasiliæ, præfata vacet, & Pastore suo destituta reperitur, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, & ab Ecclesiis membra distingui, ac dividi prohibentis, & Nostra, ac Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ulyssiponen., & Sancti Salvatoris de Bahia Ecclesiarum præfatarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, erectionis, institutionis, decorationis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, reservationis, concessionis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omni-

potentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto, decimo Kalendas Decembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

Erigitur Oppidum S. Sebastiani in Regno Brasiliæ in Civitatem, ejusque Ecclesia Parochialis in Cathedralam.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Romani Pontificis Pastoralis sollicitudo in summo Apostolicæ potestatis folio ex Omnipotentis Dei providentia constituta ad ea potissimum dirigitur, per quæ Salvatoris nostri Jesu Christi æternitatis Unigeniti fides, & gloria in dies magis augetur, & multiplicatur, qui ubi messem multam esse conspexit, operariorum penuriam attendens, Ministrorum suorum curas, variis in diei horis ad opera mittere non destitit, cum & ipse, ut homines salutaris vitæ, cælestis patriæ cultores efficeret, de summis Cælorum ad hujus Mundi infima, & in Sacrosanctæ Crucis Ara pro nostra salute in pretium immolari dignatus sit, cujus cum licet vices geramus in Terris inter multiplices curas, quæ ex Apostolico munere nobis incumbere dignoscimus, illa præsertim cordi nostro est ut multiplicata messe agri, & dominici cultores multiplicentur, quorum assiduis operibus, & fructuosis Ministeriis fructus spiritualis ad Centesimum usque augeatur, & Populus Christianus eidem Receptoribus gubernetur, quos Pastor æternus sui operis Vicarios esse disposuit, propterea piissimi Patris familias partes favorabiliter implere exoptamus.

§. 1. Sane cum in Regno Brasiliæ, in ea parte, quæ Rivus Januarii appellatur, inter cætera unum Oppidum Civitas nuncupatum Sancti Sebastiani Brasiliæ, Diocesis quater mille circiter focularibus constans Regum Portugalliæ Dominio subjectum, & in eo una Parochialis Ecclesia sub ejusdem Sancti Sebastiani invocatione, in qua Missa, & alia divina Officia, & Ecclesiastica sacramenta administrantur, aeris salubritate, ac Populi frequentia, & commercio pluribus virorum Monasteriis, Incolisque generis nobilitate, literarumque, & armorum gradibus decoratis insigne reperitur, quod a Civitate S. Salvatoris Bahiæ usque adeo remotum sit, ut Christianorum multitudo, divino cooperante Spiritu Sancto, ita coaluerit, ut Episcopum Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore existens ad illud, ejusque fines citra periculum transmeare, ac aliorum singulorum vultus, ut Episcopum decet inspicere, aliasque partes boni Pastoris in Universum gregem Dominicum curæ suæ commissum exercere nequeat, postquam Reges ipsi vastissimas Provincias, Oppida, Portus, & loca in illis partibus summis viribus, ac diuturnis, & frequentibus bellis, periculisque felicissime acquisiverant, & ab Hæreticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos Divini, humaneque Juris eatenus expertes opera, & Ministerio variorum Religiosorum, & aliorum vitæ probatæ virorum, & abjectis inde Sathanæ tenebris, ac Idololatriæ, & gentilitatis, hæresumque erroribus ac fidem Catholicam, extra quam nulla est salus, & cognitio veri luminis, qui est Christus, & Sanctum Baptistam lavacrum, Sanctæque Matris Ecclesiæ gremium allici curaverant, dictam Civitatem tanquam Regiam suam Proregum suorum Sedem illiusque Diocesis, sumptuosius Dei Templis, Monasteriis, Xenodochiis,

V.

Dat. 22. Nov. 1676. An. 1.

Exordium.

Causæ hujus erectionis.